

Події

У Четвертні відкрили меморіальну дошку загиблomu танкістові Віталію Харитонюку

2 листопада в приміщенні школи села Четвертня, що в Маневицькому районі, відкрили меморіальну дошку загиблomu в АТО солдатів ЗСУ Віталію Харитонюку.

Віталій Харитонюк загинув у танковому бою 9-го лютого цього року під селом Логвинове, що біля Дебальцевого. До слова, цього дня Герою виповнилося би 20 років...

Два волинські митники на 10 років можуть потрапити за ґрати через хабарництво

Про це повідомили в прес-службі ГПУ. «До суду скеровано обвинувальний акт за обвинуваченням вказаних працівників митниці у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК України», — йдеться в повідомленні. Так, митники вимагали та одержали хабар за надання дозволу на перевезення через митний кордон України декількох транспортних засобів. Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 10 років із конфіскацією майна.

22%

стільки чоловіків готові взяти на себе половину жіночих обов'язків із домашньої роботи та виховання дітей. Про це повідомила радник із програмних питань Фонду народонаселення ООН в Україні.

Волинського митника судитимуть за хабар у тисячу доларів

Як було встановлено, правоохоронець системно отримувал хабарі від суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Вони вимушені були платити від 100 до 1000 доларів «данини» за кожен оформлений вантаж, аби уникнути перешкод у процесі розмитнення. Наразі головного інспектора, який перебуває під домашнім арештом, відсторонено від посади.

Юрій ЛУКАШИК: Наші інженерні війська і зруйновані мости відбудовують, і міни знешкоджують

Сьогодні важко уявити ведення будь-яких бойових дій, не кажучи вже про широкомасштабну війну, без інженерних військ. Адже вони здатні виконувати найскладніші завдання, які вимагають спеціальної підготовки особового складу. Події, що відбуваються на сході країни, де Збройні сили, інші військові формування протистоять російсько-терористичній орді, зайвий раз у цьому переконують. Про їхнє сьогоднішнє, участь у антитерористичній операції ми попросили розповісти полковника Юрія Лукашика — начальника інженерних військ Збройних сил України — начальника Центрального управління інженерного забезпечення Головного управління оперативного забезпечення Збройних сил України, уродженця с. Ворокомле, Камінь-Каширського р-ну.

— Неоголошена війна, яку Росія веде проти України, стала найсерйознішим випробуванням для усього особового складу наших військ за останні 24 роки, — говорить Юрій Петрович. — Наприклад, нашим фахівцям доводиться не лише проводити фортифікаційне обладнання районів та рубежів військ та знешкоджувати залишені терористами розтяжки, міни, інші боеприпаси, що не вибухнули, а й брати активну участь у відновленні зруйнованої інфраструктури на підконтрольній Україні території. Особливо напруженою ситуацією була влітку і восени минулого року. Після того, як бойовиків вигнали з багатьох міст і сіл Донбасу, не було практично дня, щоб не знаходили вибухонебезпечні предмети. Скрізь: у підвалах житлових будинків, в адміністративних будівлях, школах і дитсадках, де терористи «квартирували». Вони замінували також мости, водні колектори, залізничні полотна, інші важливі для життєдіяльності населення об'єкти інфраструктури. Окрім цього, зруйнували чимало з них. Тож нам доводилося не лише розмінуваннями займатися, а й їхньою відбудовою.

— А чому до подібних робіт не залучалися цивільні фахівці?

— Цивільним фахівцям не завжди під силу виконувати ті роботи, які потрібно. Наприклад, у них не вистачає чи взагалі немає спеціальної техніки. Ворог пошкодив 55 мостів, з яких 16 — залізничні, 36 — шляхопроводи й автомобільні мости та 3 — пішохідні. Відновлювали, а то й відбудовували їх наші підрозділи. Там, де це з різних причин неможливо було зробити в стислі терміни, наводили понтонні переправи. Інколи доводиться виконувати

й складні завдання. Такий приклад. Влітку минулого року терористи, відступаючи зі Слов'янська, підірвали автомобільний міст, який проходив над залізничними коліями. Силами одного з інженерних підрозділів ми частково відновили транспортне сполучення через нього, але цього було недостатньо, і важка техніка та багатотонні вантажівки йшли все ж в обхід. Незабаром, встановивши додатковий міст через зруйнований вибухом частину споруди, який здатен був витримати навантаження у 60 тонн, підвищили пропускну здатність на цій ділянці автомобільного шляху. Наші військовослужбовці, проводячи інженерну розвідку, виявили залишки тротилу, залишені бандитами.

— Які вибухові пристрої застосовують бойовики?

— Вони різні. Це, наприклад, можуть бути як міни промислового виробництва, вибухові речовини, захоплені на підприємствах гірничо-видобувної галузі промисловості, так і саморобні, які встановлюються на розтяжках або ж керуються по дротах, радіокеровані пристрої, міни-пастки та міни-сюрпризи. Останні особливо небезпечні, бо їх маскують навіть під дитячі іграшки. Зауважу, що бойовики досить часто використовують саморобні вибухові пристрої, не дотримуючись при цьому жодних міжнародних угод.

Для проведення робіт із розмінування інфраструктури на сході України постійно залучаються на ротачієнній основі близько 35 груп із розмінування. Вони ретельно обстежують різні об'єкти і за необхідності очищають їх.

— Чи доводилося вашим підлеглим мати справу з мінами, іншими подібними за призначенням боеприпасами російського виробництва?

— Ми вилучали інженерні міни, виготовлені протягом 1994–2003 років, тоді як на озброєнні наших підрозділів знаходяться міни, вироблені до 1988 року. Під час перевірки їхніх серійних номерів також з'ясувалося, що на озброєнні ЗС, інших військових формувань боеприпасів з такими номерами ніколи не було...

За час проведення АТО на те-

риторії Донеччини та Луганщини внаслідок підризу на мінах загинуло понад 80 військовослужбовців, а більш ніж 200 дістали поранення, було пошкоджено та знищено майже 70 одиниць бойової техніки. Тому робимо все можливе, щоб подібних випадків було якомога менше.

— Сьогодні на Донеччині, Луганщині споруджуються фортифікаційні споруди, які слугуватимуть нашим солдатам укриттями, вогневищими позиціями.

— На сьогодні нашими силами або за нашої активної участі побудовано три лінії оборони, які складаються із взводних та ротних опорних пунктів. Споруджуються рубежі оборони й на інших напрямках, які виходять за межі Луганська та Донецької областей. Ми змушені це робити, оскільки немає 100 відсоткової впевненості, що росіяни не спробують перейти кордон на інших ділянках.

Зауважу, що жодна країна світу не має досвіду подібного будівництва в післявоєнний період. Україна ж зуміла звести чимало оборонних об'єктів, дбаючи про свою безпеку, менш як за півроку. І все це — в умовах складної фінансово-економічної ситуації в країні та ведення бойових дій на своїй території, витрачаючи левову частку свого бюджету на військові цілі.

— Інколи доводиться чути досить скептичні відгуки про якість цих укриттів...

— Знаєте, у нас вистачає «експертів» із багатьох військових питань: вони знають, як воювати, наступати, будувати, і воліють говорити про це, переубаюючи в затишних телестудіях, а не там, де тисячі кращик синів і доньок України перепинили шлях російсько-терористичній орді.

Об'єкти, які зводяться, постійно відвідують представники уряду, Міністерства оборони. Якщо й виявляють певні недоліки, то їх оперативно усувають. Інакше й бути не може: йдеться ж про людське життя, національну безпеку Української держави. Об'єкти, про які йде мова, споруджують насамперед на найбільш небезпечних напрямках. Загалом на їхнє будівництво з державного бюджету асигновано майже 900 мільйонів гривень.

— Їх зводить уся Україна, оскільки кожна область має завдання побудувати визначену урядом кількість тих же укриттів. Військовослужбовці працюють разом із ними?

— Так. Завдяки об'єднаним зусиллям роботи виконуються прискореними темпами, якість при цьому не страждає. Цивільні фахівці працюють на певній відстані від переднього краю, а ось підрозділи інженерних військ, траплялося, потрапляли й під обстріли бойовиків, бо виконували роботи в безпосередній близькості від лінії зіткнення.

— Ще навесні минулого року наша армія була вкрай погано забезпечена усім необхідним. У якому стані інженерні війська? Маю на увазі насамперед технічне оснащення...

— Я покрий би душою, стверджуючи, що воно нас повністю задовольняє. Більшість технічних засобів є і морально, і фізично застарілими. Але, разом з тим, дозволяє виконувати покладені на нас завдання. До того ж останнім часом чимало техніки капітально відремонтовано. Вірю, що не за горами той час, коли ми отримуватимемо сучасну.

Розмовляв Сергій ЗЯТЄВ

Волинські школярі позмагались у спортивному орієнтуванні

Понад 600 школярів із різних районів та міст Волині взяли участь в обласних змаганнях зі спортивного орієнтування «Волинська осінь», які відбулися з 28 до 30 жовтня 2015 року в Локачинському, Маневицькому та Луцькому районах.

«Спортивне орієнтування — один із наймасовіших видів спорту, адже є доступним для дітей різного віку, цікавим і не вимагає великих фінансових затрат, — говорить директор Центру туризму Леонід Толстїхін. — Змагання з орієнтування поєднують як фізичні, так і розумові якості спортсмена. Вміння орієнтуватися на місцевості є важливим елементом у загальному розвитку дитини та необхідне для кожної людини. Саме азам орієнтування, подолання природних перешкод і навчання дітей у туристських гуртках і секціях».

Протягом трьох днів спортсмени вели напружену боротьбу за першість у шести вікових групах від 10 до 16 років. З компасом і картою школярі долали спортивні дистанції до 4 км лісовими стежками в пошуках контрольних пунктів. Найспритнішими орієнтувальниками виявилася команда Старовижівського району, яка показала найкращі результати. Призерами змагань у різні дні були

спортсмени Луцького, Маневицького, Локачинського районів та міста Луцька.

Переможці та призери в загальному заліку нагороджені грамотами управління освіти, науки та молоді Волинської облдержадміністрації та кубками, в особистому заліку в кожній групі — дипломами Волинського обласного центру туризму, спорту та екскурсій. Великим дарунком для всіх учасників була чудова сонячна погода, завдяки якій у кожного залишилися приємні враження від спілкування на природі з друзями, азарт від подолання дистанцій та можливість проявити себе.

Змагання відбулися на високому організаційному рівні завдяки співпраці Центру туризму з відділами освіти та їхній активній позиції щодо організації змістовного дозвілля дітей на шкільних канікулах.

Крім змагань, гуртківці Центру туризму здійснили походи, екскурсії та навчально-тренувальні збори на турбазах «Юний турист» і «Табір «Сонячний».

Активний відпочинок на природі — це хороший заряд здоров'я, енергії, а також можливість провести шкільні канікули весело, цікаво та з користю.

Ольга ЯЦЮК

